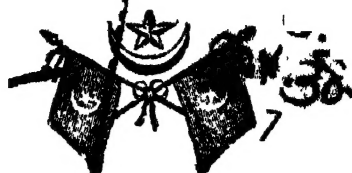

અત્તબહીગ

સં. ૧૪

મિ. રૂ. ૬૯૯ કબાચેર
૦. ૧૬

વલ/ખિદઆત

1929

—: ગનાલી પ્રમદ કરનાર :—

આદરદ ખિત ૬. ૭ આરિફ અશરફ

મોદતમિમ—મદ્રાસ અશરફીઅ. સંદેર.

આ પે ક મુરત

માવનિ પંદેલી | મુરિશમ-દુરા પ્રિસમાં { પ્ર. ૧૦૦૦
૧૩૮૦ દિ } અપદસાદ કાવલન { ૧૩૮૦ કી.
સેવદે છાલી.

મહુમ દશીવીમ મોદમત અશરફના વદ્દ દાં નરદીયી બેર

ખુશ ખખરી.

ગુજરાતી ભાષામાં પુસ્તકો

ગરીબ વર્ગના તાલેએ ઇલ્મ તથા ગરીબ વર્ગના બાંચક
ખંધુ સાહેબોને નીચે લખી જણાવેલાં પુસ્તકો પોષ્ટની
ટીકીટ મોકલવાથી મફત મોકલવામાં આવશે.

પરદો અને ઇસ્લામ પોષ્ટેજ	૦)૦૫
તાલીમુલ ઇસ્લામ	" ૦)૦૫
તોહફતુલ હિન્દ	" ૮
મલાયુદ મિનહો	" ૮
કુરબાની ગાય રીસાલો	" ૦)૫

દરેક વર્ગના માણસો માટે

તબલીગી હારમાળાના નંબર ૧૩ અમારા તરફથી બહુત
પાડયા છે દરેકને માટે પોષ્ટેજ અરધા આનાની ટીકીટ મોક-
લવાથી મફત મોકલવામાં આવશે.

મળનાનું ઠેકાણું.

મવલવી અહમદ અશરફ.

મોહનગિમ—મદ્રાસ અશરફીયા.

અંશ રાંદેર, ૭૦ સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૪૫૧ ત્રીજી

પુસ્તકનું નામ મીઠા ડુલ હાથે
પલ જિદઆત

વિષય ૭૭ : ૫૨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

મોઝહુલ કબાએર વલ બિદઆત.

તમામ તારીફ પાક પરવરદીગારને માટે છે કે જેણે પોતાની કુદરતથી અમોને તેમ જે કાંઈ દુન્યામાં છે તે સૌ પયદા કરી અને અમારી હિદાયતને માટે એટલે ઉંધા રસ્તાથી સીધા રસ્તા પર લાવવા માટે તથા દોઝખથી બચાવી જન્નતમાં લઈ જવા અને હુલાલ તથા હુરામ ઓળખાવવા માટે હુઝરત મુહંમદ મુસ્તફા (સલ્વ.) ને (પોતાના ખ્યારા મહુબુબને) જિન અને ઈન્સાનો તરફ મોકલ્યા. અને કુરઆન શરીફ તેમના ઉપર નાઝિલ કર્યું, અને તેમને ખાતેમુલ્લ અંબિયા બનાવ્યા. તેમજ સૌ પયગંબરોમાં તેમને સરદાર કર્યા, અને સાથી મોટો

દરબજે તેમને આપ્યો તથા સૌપર તેમને બુઝર્ગી બળાઈ (મોટાઈ) બેખશી અને તેમનું નામ કયામત સુધી બરીરાખ્યું, અને તેમના નામ મુબારકને પોતાના નામની સાથે મેળવ્યો. શકાઅતનો મરતબો બખર્યો. મોઅજેઝાઓ અસંખ્ય ઇનાયત ફરમાવ્યા. તેમણે શરઈ કામે અમોને શીખવ્યા, એટલે કલમા, નમાઝ, રોઝા હજ, ઝકાત, દુરૂદ, તસબીહ, તકબીર, તહમીદ, તહલીલ, તિલાવત, ધર્મદાન અને ખાવા પીવાના, પહેરવાના સુવાના, બેસવાના અને કામ કરવાના તરીકાઓ, બતાવ્યા અને મોત હયાતના શીખવા શીખાડવા વગેરેના અહુકામ બતાવ્યા અને તકવા, પરહેઝગારી, અખસાક, ઇતેફાક મોહબ્બત વગેરેના સંબંધી વાતો અને બીજી ઘણી વાતો છે જેને કરવા હુકમ કર્યો અને કુકર્મોથી બચવા ફરમાવ્યું જે વિષે ખુલાસો કરવા દરેક મોમિન મુસલમાનના બાજુવા માટે આ રિસાલામાં લખીએ છીએ તે અને બીજી વાતો જે વિષે મના કર્યા હોય, તેથી પોતાને બચાવેકારણ કે અલ્લાહ અને રસુલના સનમુખ કયામતના દિવસે ઝલીલ અને શરમીન્દા થવું પડે નહિ. ઘણું કરીને હિન્દુસ્તાનમાં જે જે વાતોનો રિવાજ ચાલે છે. તે ખાલુ લખ્યા છે.

જેથી કરી મુસલમાનો એને બાણી લઈ પછી તે કામે ન કરે અને ખાપ દાદાની ચલાણ સમજી તે કામ કરવા કાયમ રાખે નહિ, કારણ કે અલ્લાહ તંઆલાની સમક્ષ દરેક

મણસને પોતાનાં કૃત્યોના જુદા જુદા જવાબ આપવાં પડશે, તે વખતે બાપ દાદા ઉસ્તાદ વગેરે જે વાતોથી રોકતા નથી તે કાંઈ કામ લાગશે નહિ.

મુસલમાન ભાઈઓ આખરે મરવું છે, અને અલ્લાહને મોંઘુ દેખાડવું છે માટે હુશીયાર થઈ જવ. નહારા કામોથી પોતાને બચાવો આ ક્ષની દુન્યા ચંદરોઝની છે પાછળથી પસતાવવું પછી કાંઈ કામ આવશે નહિ, અને જહન્નમ મુકામ થશે.

નહારાં કામો નહિ લખવા સૂજબ છે.

શિક્ષ કરવું એટલે અલ્લાહ તઆલા જેવી કુદરત અને જ્ઞાન બીજા કોઈમાં સમજવું અથવા તેના જેવી તઅઝીમના કામ બીજાને સારે કરવું, અથવા તેના સિવાય બીજા કોઈની નાઝર અને સન્નત કોઈ મતલબ વાસ્તે માનવી, અથવા તેના સિવાય બીજાને ગુરુકેદીના વખતે પોકારવું અને દોડાઈ દેવું અને તે પાસે મદદ માંગવી, અથવા બીજા કોઈને હુમેશ હાજર અને નાઝર જોવા વાળો અને સાંભળનારો સમજવો. નાહક કોઈને મારી નાંખવું. કેદી પદાર્થો જેમકે શરાબ, તાડી, ગાંજે, ભાંગ, પોસ્તે અફીણ, મદક, ચરસ વગેરે થોડું કે વધારે પીવું પીવડાવવું, ખાવું, ખવડાવવું, પોતાની સ્ત્રી સિવાય બીજી સ્ત્રી પાસે નિકાહ વગર જવું. પુરુષ કે સ્ત્રીથી

પાચ ખાનાની જગ્યા બુરૂં કામ કરવું. નેક સ્ત્રી જે
ખીજના નિકાડમાં આવી હોય તેને ઝિનાની તોડમત
આપવી. કાફરોના મુકાબલામાંથી કે જ્યાં થોડાજ મુસલમાનો
હોય ત્યાંથી નાસી જવું, બહુ કરવું કે કરાવવું. ચતીમોનો
માલ નાહુક ખાવું, માળાપને દુઃખ પહોંચાડવું. હરમ મકકાના
દરમ્યાન જે વાતોથી રોક્યા હોય તે કામો કરવાં.

વ્યાજ લેવું, ચોરી કરવી, સુવ્વરનું ગોશ્ત (માંસ) ખાવું,
જુઠી સાક્ષી પુરવી. વગર કારણે રમઝાનમાં રોઝો ન રાખવો
નમાઝ પઢવી નહી. નમાઝને જે વખતે પઢવી, માલની
જકાત ન આપવી, હુજ પઢવાની તાઝાત છે છતાં હુજ ન
પઢવી, જુઠી સોગન (કસમ) ખાવો, સગા વહાલાંઓથી
સગાઈ તોડવી, તોળવામાં અથવા માપવામાં આપતી કે લેતી
વખતે વધારી ઘટાડી દેવું. મુસલમાનોની સાથે નાહુક લડાઈ
લડવું. અલ્લાહ અને રસુલ (સલ.) તથા તેમની આલ
અસહાબ અને અઝવાજે રસુલ (સલ.) ને ગાળો ભાંડવી
અથવા હુકીર બાણવા, તેમ લઅનત કરવી, અથવા ખરાબ
કહેવા રૂશવત લેવી, મુસલમાનોની ચાડી ચુગલી હાકીમને
કરવી. ખાવજુદ કુદરતના અમરે મઅરૂફ અને નહી મુનકેરથી
ખાજ રહેવું. જરૂરતે શરઈ વગર જુહું ખોલવું. વાયદો પૂરો
કરવાને શકિતવાન છે છતાં વાયદો પૂરો ન કરવો. કુરઆન

શરીર યાદ કરી ભૂલી જવું. જનકારને આગમાં બાળવું, સ્ત્રીએ પોતાના ધણીનો હુકમ ન માનવો, પુરૂષે પોતાની સ્ત્રી ઉપર ભુલમ કરવો, ધણી ધણીઆણીને લડાવી મારવા કે તેઓમાં ભુદાઈ કરાવવી, આલિમ અને ક્રાંતિલની ઝટાઈ કરવી, પણ આલિમ તેને જાણવો કે જે અદલાહ અને રસુલ (સલ,) ને ઓળખવા માટે ઈલમ પ્રાપ્ત કરે, અને તે ખીજા મુસલમાનોને કાયદો પહોંચાડે તે આત્રીમ નથી જે દુન્યા કમાવવા માટે કિતાબો પઢે અને રાતદિવસ દુન્યાની ફિકરમાં વગગેલો રહે, અને દીની ઈલમ ખીજાને શીખવે નહિ. અદલાહ તઆલાની બક્ષીસથી નાઉમેદ થવું, અને તેના અઝાબથી નિડર થવું, જુગાર રમવો. અત્રાહુના સિવાય ખીજાના નામ પર જનવર ઝુખડ કરવો. અદલાહુના સિવાય ખીજાથી નઝરીકી હાસિલ કરવા અથવા તેની તઅઝીમની રાહથી ઈબાદત બાણી જનવર ઝુખડ કરવો.

અહુંકાર કરવો પોતાને સૌ કરતાં સારો ગણવો. મકર (ઢોંગ) ફરેબ અને દગલખાજી કરવી. પારકાનો માલ લેવો. લહાળપન કરવું, કાફિરોને ફાસિકોને અને બિદઅતીઓને દોસ્ત સમજવા. હુસદ કીનો રાખવો. શરીઅતના હુકમોને જેમકે નમાઝ રોઝા વગેરેને મકરૂહ જાણવું. અને તેથી બેઝાર રેહવું, હલાલ ચીજોને હરામ સમજવું, અને હરામ ચીજોને હલાલ સમજવું, દીની કોમોમાં એબ લગાડવો, કે ખલફ

નાખવું, દીની ફરિયાદ અને વાજિબાતને કોઈથી છુપાવવા,
અમાનતમાં ગયાનત કરવી, મહારિમોથી નિકાહ કરવો,
મસીદને નાપાક કરવું, પાક થયા વગર નમાઝ પઢવી, કુટણ
પણુ કરવું, કાફિરો બિદઅતીઓ અને ફાસિકોની બેખોફ
ફિત્ના તઅઝીમ કરવી કે ખુશામદ કરવી, ઇલિમ વગર ફતવો
આપવો.. કંઈ પણ બાણ્યા વગર હુકીમાત કરવી પાતાની
અફલથી કુરઆન શરીફની તફસીર કંઈવી, સૈયદોથી
નફરત કરવી, ગીબત (નિંદા) કરવી અથવા કોઈને મોં પર
અંબ લગાડવો, મુસલમાન પર ગુમાને બદ લાવવું અદલાફના
સિવાય બીજા કોઈની કલમ ખાવી, કુરઆન શરીફની મજ-
લિસમાં બીજા કોઈ કામમાં મશગુલ થવું, કોઈના ગિલા
શિકયા વિના કારણે કરવા કે સાંભળવા, નજુમિયો પર ચક્રીન
(એઅતેકાદ) કરવો, અદલાફના સિવાય ઈદમે ગેબનો એઅતેકાદ
બીજા પર કરવો, નખીયો ફરિસતાઓ અને અદલાફની કિતાબો
બેહિસ્ત અને દોઝખ મીઝાન, પુલ સરાત તથા અઝાબે
કબર તેમજ જે જે વાતોની અદલાફ અને રસુલે (સલ.)
ખબર આપી છે, કયામત વિષે તેમાંથી કોઈ પણ ચીજના
મુનકીર થવું, હદીસ એટલે પેગંબરે ખુદાના ફરમાનને અને
ઈજમાએ ઉમ્મતને તથા કિયાસને ન માનવું, અને તેમના હુક-
મોના મુનકીર થવું, દાદી સાફ કરાવવી (ખોડાવવી) મુંછો વધા-
રવી, સોના ચાંદીના વાસણમાં ખાવું પીવું સોના ચાંદીના ઘરેણું

રેશમી લુગડાં ઝરીના જોડા શોભવા માટે પુરૂષે પહેરવાં હાથ-
પગમાં રંગ લગાડવો. (હાથ પગ રંગીત બનાવવા)

અને હાંતોમાં મિસ્સી પુરૂષે લગાડવી. ઢાલક, તંબુરો
સિતાર, હોતારા, સરમંડલા, કરનાચે, સારંગી [વાજાંત્રોના
નામ છે] વગાડવું અથવા જાણીજોઈને સાંભળવું, અને નાચ
વાવાળાની તઅરીફ કરવી, શતરંજ, ચોપડ, ગંજફા, નર્દકુની
ભોજ, આતિશયાણ, [એ સૌ રમતો છે] રમવું, અને એમાં
અગુદવ વખતને નકમો ગાળવો, નરાય ચીજ પર બિસ્મિલ્લાહ
કહેવી, જુડી વાતના અલગાહોને અલગ [ચાલી] માનવો,
કાફીરના કિવસો [તહેવારો] નો બનાવ કરવી, અને તે સમયો
[રિવાજ] પુજ્ય કંઈ પણ કરવું અને તેમની પૂજવાની વસ્તુ
ખાવી, કોઈ ખીર પચગંજ, દંભાગ, શહીદ ભુત પરીના
નામની ચાવી વાળવી, શીતલ કે કોઈ બીજી બિમારીની
પૂજા કરવી, લોંડી કે શુભાને તરીર ગણવો. તેમનાથી ગળ
ઉપરાંત કામ કરાવવું, અગર કોઈ કામ વાખત [ભારી] હોયતો
મુસલમાનને લાજિમ છે કે પોતાં પાણુ તેમાં ભાગલે, બેઈજ
તીથી કેઈનું નામ લઈ પોકારવું. પોતાના દિલને બુરા
અદેશમાં રાખવો, રાત દિવસ સાડું ખાવા પીવાની ફીકરમાં
રહેવું, શકિતવાન હોવા છતાં માળાગ અને હુકદારોની બિદમત
[બાકરી] ન કરવી, સરઈ એહકામથી બહાનુ કરીને
જેમકે નમાઝ, રોઝા, હુજ, બકાત વગેરેથી બાઝ રહેવું

અક્ષાહિં આપેલી નેઅમતમાં ખુબ્લ [કંબુસાહ] કરવી, હેઝ અને નક્ષત્રની હાલમાં ચોરતની પાસે જવું, પોતાની સ્ત્રીને નામહુરમ પુરૂષના સામે કરવું. (આવવા દેવું) સ્ત્રીની તાબેદારી કરવી, સ્ત્રીને જરૂર વગર આમ તેમ જવાની રજા આપવી, મકદ્દર હોવા છતાં સ્ત્રીને કે બચ્ચાંઓને ખાવા પીવાની તકલીફ આપવી, પરનારીથી પ્રીત કરવી. પોતાની સઘળી સ્ત્રીઓને એક નજરે નજોવું સ્ત્રી કે બચ્ચાંઓને લીધે ખુદા અને રસૂલ (સલ.) ના હુકમો વિરુદ્ધ કામ કરવું, સ્ત્રીએ પોતાના ધણીની નાફરમાની કરવી, ધણી બોલાવે ત્યારે ચોરતે હાજર ન થવું, હુરકોઈ વાતમાં તેની નાજુકરી કરવી, તેની આવેલી વસ્તુને પોતાના અહુકારથી નાચીઝ સમજવું,

ધણીની રજા વગર માખાપના ઘર ચિવાય ખીજી જગ્યાએ જવું, અને તેની રજા વગર નામહુરમના સામે આવવું, ધણીની ગળા ઉપરાંત ખાવા પીવાને તલબ કરવી, હુરકોઈ વાતમાં તેના દિલને રંજ પહોંચાડવો, તેના માલની હિફાઝત ન કરવી, સ્ત્રીએ માથું બોડાવવું. ચોરતે પુરૂષની સુરત ધારણ કરવી, પુરૂષે ચોરત બનવું, શરીરઅતની વિરુદ્ધ દોષ કબરની ઝિયારત કરવી, અથવા એ વાસતે સફર કરવી, ચોરતોએ ચોરતોથી મુસાહેબા કરવું, એટલે ચિપટી વદાવવી, ખાવાની ચીજને ખરાબ કહેવું, કોઈના ઘરમાં રજા મેળવવા વખર ધુસી જવું, નસીહત કરવાને શકિતવાન છે છતાં

નસીહત કરવી તર્ક કરી મુકવી, લોકોને દેખાડવા ઇમાદત કરવી, પોતે કરેલી ઇમાદત અને તકવા પર દબવો કરવો, મોંઘવારીની નય્યતથી અનાજ છુપાવી રાખવું, ગુલામોને વેચી નાખવા. તળાવ ઇંદગાહ અને કબ્રને માટે જનવર ગુજી કરવું, કબરને સિજદો કે તવાફ (ચાગરદમાં કરવું તે) કરવો. જનદારની છખી બનાવવી, અથવા તે ઘરમાં રાખવી, હુશમના રૂપિયાથી મસ્જીદ ઇંદગાહ અથવા કોઈ મકાન ઇન્જ-તનું બતાવવું, જે કબરમાં લાશ ન હોય તેને સલામ કરવું કે જિયારત કરવી, તાજીયા બનાવવા મરસીઆ ગાવા, કોઈના ગમમાં વસ્ત્રો ફાડી નાખવા, અથવા છાતી ફૂટવું કે મોટેથી રડવું, અથવા ગમીના વસ્ત્રો સમજી લુગડાં પહેરવાં કોઈના નામની બદી નાખવી, નાક કાન કોચાવવા, શબે બરાત પર ઘડા (માટીના ગોળા) ભરવા, દીવા સળગાવવા, કબરો પર સ્વશની કરવી, ખીર ખવડાવવી, સાલગિરેહ (વરસગાંઠ) કરવી કે બિસ્મિલ્લાહ કરવી, બેડાં કાઢવાં, તેમજ ખીજી રસમો જે કાફિરોથી મુસલમાનોએ શીખી છે તે કરવી જેમકે સહેરો, માંડવો, ખટ લગ્ન, બાંધવો, રત્ત જગા, (રાત્રે જાગવું તે) વગેરે કરવું, મરણ પછી મહુમનો ત્રીજે દસમો, ચાલીસો, કરવો કે છ મહીને વર્ષ પુરો થયેથી તેનો દહાડોપાણી કરવો, રૂહ કાઢવી, બાવની સફાત, રોટી (રોટલી) હોળી દિવાળી કરવી મહુમને સરહાને દીવો બાળવો.

તેને ઘાસ પર સુવડાવવું, મરણ થવાથી હાંડી વાસણુ આગ પાણી ફેંકી દેવું, માથામાં કે ડીલે સિંદુર લગાડવો, અનાજને હથિયારને કે જમીનને સલામ કરવી, કબરને ઘર બનાવવો, કબર પાકી બનાવવી, કે ચુનો ઘોળવો, કબર પર લુગડું ચોઢાવવું, હાલ સાલની પૂજા કરવી, સત પીરની પાઠી સાંભળવી, ગાઝી અને મદારનો ઝુંડો કાઢવો, લાલખીખી, ઉલાખીખી, ખડીખીખી, આસાખીખીના રોઝા રાખવા, અને સવા પહોરનો રોઝો મુશકેલ કુશાના નામપર રાખવો, મન્નત માનવી. લાલપરી, સખ્ખપરી, શયખ સદ્દે, ઝીનખાન, દરિયાખાંના નામના બકરા કરવા, અથવા તેમના નામપર ફાતેહા દેવું, અને તેના વિષે એવો એઅતેકાદ રાખવો કે આ બધા બચિતજ જિન છે, અથવા શયતાનોએ લોકોને ભમાવવા ખાતર એવા નામો રાખી દીધાં છે, આ સૌ નજર ન્યાઝ તેમને પહોંચે છે, એમ ચક્રીન કરવો. ગાય વગેરેનો ટીંકો કરવો, કે ચોખા ચોંટાડવા, શુકન અને ફાલ ઉપર એઅતેકાદ કરવો, ઘુંટીથી નીચે સુરવાલ કે દામન લટકાવવું પોતાનું સતર ખીબને દેખાડવું, કે ખીબનું બેવું, જનોઈ બાંધવી, માટીના બનાવેલા જે વાસણથી ઇસિતિંજે કર્યો હોય તેથી વઝુ કરવાને હુરામ બાણવું. તેહબંદ વગર લંગોટ મારવી નાપાક હાલતમાં મસીદમાં જવું, કે કુરઆન શરીફને હાથ લગાડવો, નમાઝ પઢવી કે કઅખાનો તવાફ કરવો, (વઝુ કર્યા

સિવાય પણ એ કૃત્યો કરવા નહિ.) ડીલે ગોદવું કે ગોદાવવું સ્ત્રીએ પોતાનાં વાળ (માથાના) કઢાવી નાખવા, કે કતરાવવા પુરૂષે કે સ્ત્રીએ પટાખરી બુદ્ધિ રાખવી. સ્ત્રીએ ઝીણું વસ્ત્ર જેથી ડીલ દેખાય તે પહેરવું, ઈમામની પહેલાં કોઈપણ હરકત નમાઝમાં કરવી, કેફી પદાર્થોએ કમાવવું, મુશરિક સ્ત્રીથી નિકાહ કરવો, સ્ત્રીથી નિકાહ કરી તેને વ્યસિયાર કરવા છુટ આપવી, અથવા તેપર રાજ થવું. જાનવરથી ખુરં કામ કરવું મુક મારવી ઈફત દરમ્યાન નિકાહ કરવો. મુસલમાન થવામાં ઢીલ કરવી આઝાદ પુરૂષ કે સ્ત્રીને ખરીદવું કે વેચવું જુમ્આની વખતે ખરીદવું કે વેચવું.

જુમ્માનો ખુત્બો અને નમાઝે જમાઅતને (શામીલ થઈ શકે છે) છતાં બાણી જોઈને છોડી મુકવું. અલ્લાહના હુ દમાં (હુદતું બહુવચન) દરગુજર અથવા સિફારિશ કરવી. બાણી જોઈને કુરઆને મજીદમાં ગલતી (ભૂલ) કરવી. (ત પઢવું) જાનદારની તસવીરનું રમકડું બનાવવું અથવા ખરીદવું સલામનો જવાબ ન આપવો, પોતાની ખુશીથી ઝેર ખાવું અથવા ડુખી મરવું, સાથીઓને દુઃખ દેવું, દુઆ કરતી વખતે આકાશ તરફ જોવું કાફિરોનો લિખાસ ધારણ કરવો અથવા તેમની બરાખરી કરવી, જનાવરોને લડાવવાં નસબ (ખાનદાની) થી ખારિજ થવું કે દાખિલ થવું શરઅના કામ પર ૧૫ મુસદ્દી (નમાઝ પઢનાર)ના આગળથી જવું, પહેલાના રસ્તાને

સાંકડો કરવો. રૂપીઆ પૈસાને શરમ ખિલાફ ખટો લગાડવો. જગર ખીકે પણ ઇસલામને છુપાવવો નકામા પૈસા ગુમાવવા નોકરે પોતાના માલિકની ખેરખાહી ન કરવી અનાજ, મીઠું અથવા ચણા વગેરે વેચવાની ચીજોમાં વજન વધારે થાય એમ સમજી પાણી અથવા રેતી કે ખીજી કોઇપણ વસ્તુ મેળવવી અથવા વજન હલકું થવાને માટે વેચવાની ચીજોમાં જાણી જોઈને નુકશાન ખરીદનારને જાહેર ન કરવો, મુસલમાનોના એળો ઢુંઢવા, પણ જે ફાસિક હોય એ નિયતથી કે તે પોતાના ફિસ્કથી વેગળો રહે કોઇ મુસલમાનને દોઝખી કહેવો, કબુતર ઉડાવવા, અને મરઘા (કુકડા) લઢાવવાં.

અરબઈને જામી

અથવા

જામી (રહ.) ની ૪૦ હદીસો.

- ૧ જે વસ્તુ પોતાને માટે પસંદ કરે તેવીજ ખીજને માટે પસંદ કરે નહીં ત્યાં સુધીજ પાકો ઇમાનદાર ચર્ચી શકતો નથી.
 - ૨ જે માણસ અધ્ધાદને માટેજ આપે છે, અને તેના માટે રોકે છે, અને તેના માટે મોહબ્બત કરે છે, તથા તેના માટે ખુશ કરે છે, ખચીતજ તે માણસે પોતાના ઇમાનને કામિલ કર્યો.
 - ૩ મુસલમાન તે છે જેની જીભથી અને હાથથી મુસલમાન મહકુઝ રહે.
 - ૪ જે આદતો મોમિનમાં કદિપણ એકઠી થઇ શકતી નથી.
- ૧ ખુબ્સ ૨ બદ અખલાકી.

- ૫ મનુષ્ય વૃદ્ધાવસ્થાએ પહોંચે છે, અને તેમાં બે આદતો જવાન થતી જાય છે. ૧ હિર્સ. ૨ લાંબી ઊંચે.
- ૬ જે કોઈ મનુષ્યનો શુકર ગુજર નથી થતો, અટલાહનો પણ શુકર ગુજર નથી.
- ૭ જે મનુષ્ય પર દયા ખાતો નથી તેના પર અટલાહ પણ રહમ કરતો નથી.
- ૮ દુન્યા અને તેમાં જે કંઈ છે તે સર્વ લઅનતના કાબિજ છે. અટલાહના ઝિક સિવાય.
- ૯ દિરહમ અને દિનાર પુજવાવાળા મલકન છે.
- ૧૦ હંમેશા બા વઝુ રહે એથી તમારી રોઝી વધારવામાં આવશે.
- ૧૧ મોમિન એક સુરાખ (ખાંકુ)થી બે વખત ડસાતો નથી.
- ૧૨ પાયદો એક પ્રકારનો કરજ છે.
- ૧૩ મજલિસોને માટે અમાનતની હિફઝત જરૂરી છે.
- ૧૪ જેનાથી સલાહ પૂછવામાં આવે તેને અમીન ગણવામાં આવે છે
- ૧૫ જવાંમર્દ ખચીતજ નફા છે.
- ૧૬ કરજ એ દીનને માટે એવું છે.
- ૧૭ કનાઅત એક એવો માલ છે જે ખલાસ થતો નથી.
- ૧૮ (સવારના વખતે) સુધ રહેવું એ રોજીને રોકે છે. ઘટાડે છે.
- ૧૯ એહસાન જતાવતું એક આદત છે.
- ૨૦ સઆદતમંદ તે છે જે ખીજની હાલત જોઈને શીખામણ લે.
- ૨૧ ધનસાનને માટે એ ગુનોહ બસ છે કે તે દરેક સાંભળેલી વાતો બયાન કરે.
- ૨૨ મોત શિખામણ આપનાર બસ છે.
- ૨૩ લોકથી ભલો તે છે જે સાચી વધારે નફા લોકોને પહોંચાડે.
- ૨૪ અટલાહ તઆલા હસમુખ અને ખુશ મિજાઝ માણસને દોસ્ત રાખે છે.

૨૩૫. સોગાત કે હલિયે પોત પોતામાં મોકલી મહોળત વધારે
૨૩૬. ખેર અને મુરખા ખુસ ચહેરાવાળાઓથી ભેળવો.
૨૩૭. અમુક મુલત મળી મળો મહોળત વધારે.
૨૩૮. તે માણસને મહેન મૂશખબરી છે જે પોતાના એમ જીવે
ખીજના જેવા માટે તૈયાર થાય નહિ.
૨૩૯. લોકોના માલ દોલતથી તવંગરી ચાલવી નાકમેદ થવ
સંમાન છે.
૩૦. ઇન્સાનની ખુશીએ ઇસ્લામ એછે કે જરૂર વગરના કૃત્યે
તેજ દે.
૩૧. કોઈને પંટકી મારવી અહાદુર થઈ શકતો નથી. અહાદુર
તે છે જે ગુસ્સાના આવેશમાં પોતાના નફસને કાપુમાં રાખે.
૩૨. ધન દોલત અને કાલ ખજાનો એનું નામ તવંગરી નથી
તવંગર તે છે જે દિલનો ઉદાર હોય.
૩૩. ઇન્સાન પોતાની જાન પર હમેશ અદ ગુમાન રાખતો હોય
એ મોહતાજ થવાનું નિશાની છે.
૩૪. કોઈને જ્ઞાન પ્રાપ્ત ન કરવા દેવો એ ઇસલામમાં ગતયજ નથી
૩૫. સવાલ કરનારને સીધી વાત કહી રખસત કરવું પણ એ
સદકો છે.
૩૬. બેદદ હસવું દિલને મુરદો બનાવે છે.
૩૭. જન્નત માતુશીના કબ્રો નીચે છે.
૩૮. જીભને હમેશાં કાપુમાં રાખો.
૩૯. અદ નઝર કરવી એટલે જાનનાની ઝેરીલી નઝરના તીર
સંમાન છે.
૪૦. મોમિન કદી પણ પોતાના હમસાયાથી જુદો થઈ પોતાનું
પેટ ભરતો નથી.

